

گالری جهان

واشنگتن‌پست
استراتژی جنگی امریکا روی طناب

تیتسر یک روزنامه واشنگتن‌پست از زبان ژنرال دیوید پترائوس است:فرمانده نیروهای ناتو در افغانستان. او معتقد است طرح جنگی امریکا در افغانستان کارآمد نبوده و حالا باید طرحی دیگر درانداخت و از فاز جنگ خارج شد و کار را با مذاکره و گفت‌وگو با شورشیان پیش برد.
مشابه حرف‌های ژنرال پترائوس را ژنرال مکر کیستال چندی پیش گفته بود منتها با لحنی دیگر که باعث شد همدارآميز است. گویا نوجوانان امریکایی ۱۱ تا ۴۱ساله هر ساله مسابقات شنا، موج‌سواری و اسکی روی آب را در منطقه ساحلی جرج کانتی برگزار می‌کنند. روزنامه با چاپ عکسی مربوط به این برنامه هشدار می‌دهد در این هوای ابری معلوم نیست امنیت این نوجوانان در این آب‌های خروشان چگونه حفظ می‌شود. وضعیت سیلابی مناطق آسیای شرقی باعث نگرانی دیگر کشورها شده‌است. گزارشی هم در صفحه یک روزنامه واشنگتن‌پست نوشته شده درباره مساله‌ای به نام داروی سرطان سینه. گویا قیمتی که برای این دارو در نظر گرفته شده با آن طرح‌های اصلاحی اوپاما در زمینه خدمات پزشکی همخوانی ندارد. کارشناسان پرسیده‌اند چطور می‌شود از بیماران خواست از داروها با قیمت مصوب استفاده کنند، ولی این قیمت تولیدکنندگان آن دارو را مجاب نکند؟

کاردین؛ مهلت به کارخانه‌های تولید زغال

عکس یک گاردین مربوط به تعطیلات گذرانی و سفر تابستانه اوپاما به خلیج مکزیک است؛ خلیجی که نامش به خاطر آلودگی نفتی و دسته گل کمپانی بریتیش پترولیوم سر زبان‌ها افتاده بود.
سفر اوپاما به خلیج

مکزیک و شنا در آب‌های این منطقه نشان می‌دهد آلودگی رفع شده و آب آماده است. سفر اوپاما به آب‌های جنوبی امریکا برای این است تا تب و تاب جامعه امریکا کمی آرام شود و بپذیرد مشکل حل شده.
گاردین در توضیح عکس نوشته: «جنسید، آب برای شنا فوق‌العاده است.» اما تیتیر یک گاردین؛ چند روزی هست که مسائل زیست‌محیطی گزارش یک یا تیتیر یک این روزنامه را به خود اختصاص می‌دهد. بعد از اعتراض به فروش مناطق سبز و دارای ارزش‌های زیست‌محیطی، حالا نوبت یادآوری وعده‌های توجیه به محیط زیست و پروژه سبز شدن بریتانیا است.
گاردین در گزارشی اختصاصی که تیتیر یک از دل آن بیرون آمده، می‌نویسد: وعده‌های سبز شدن کم‌کم محو می‌شود و آلودگی‌ها همچنان بر جای خود باقی هستند. ماجرا برمی‌گردد به نحوه برخورد دولت با کارخانه‌های تولیدکننده زغال که یکی از آلایندترین کارخانه‌های صنعتی هستند. گازهای خروجی از این کارخانه‌ها هوا را آلوده و سمی می‌کند. گویا کارخانه‌های تولید زغال برای تغییر در سیستم هواکش‌ها و خروجی‌هایشان و البته مهاجرت به حومه شهرها مهلت گرفته‌اند.

نشال‌نیوز؛ والدین در صف مدرسه هندی

به تازگی قرار است مدرسه‌ای بین‌المللی و خصوصی در رشته‌های ریاضی، انگلیسی و دانش عمومی در اوبطنی راندانازی شود.
تیتیر گزارش یک و عکس یک روزنامه نشنال‌نیوز امارات درباره این موضوع است. این روزنامه خبر می‌دهد والدین اماراتی از این مدرسه استقبال کرده‌اند و برای ثبت نام فرزندان‌شان صف کشیده‌اند.
منتها نشال‌نیوز در تیتیر از واژه هندی به جای انگلیسی استفاده کرده است. زبان تدریس انگلیسی است، اما چون هندی‌ها جامعه اقلیت بزرگ امارات هستند و پایه‌گذار این مدرسه به مها آنها هستند، در تیتیر واژه هندی آمده است.
مدرسه در ماه سپتامبر آغاز به کار می‌کند.
دیگر اینکه گزارشی هم در صفحه اول نشال‌نیوز منتشر شده که خبر می‌دهد ۱۲ عراقی در اثر عملیات تروریستی کشته شده‌اند. عملیات هم به صورت بمباردی بوده و هم توسط تیراندازی انجام شده است.
گزارش‌نویس نشال‌نیوز از فرقه‌ای بودن این عملیات نوشته و گفته ۳۰ نفر هم زخمی شده‌اند.
حادثه بعد از خروج از مسجد برای شهروندان عراقی به وجود آمده است.

اینتر نشال هرالدتریبیون
نقش اساسی تغییرات اقلیمی در تابستان اسامل

پاکستان را نشان می‌دهد. عکس دوم مربوط به آتش‌سوزی روسیه و از رفین بیتن زمین‌های جنگلی این کشور است و در عکس سوم هم توفان‌های شدید و مخرب امریکا را نمایش داده است.
اینترنشال هرالدتریبیون نوشته این اتفاقات ناگوار نتیجه بی‌توجهی به مشکل افزایش میان‌گرمی کره زمین و تغییرات اقلیمی است. این روزنامه هشدار می‌دهد اگر وضع به همین ترتیب پیش برود، باید منتظر حوادث بدتر هم باشیم.
تیتیر گزارشی هم که اینترنشال هرالدتریبیون درباره این موضوع نوشته، این است: نقش اساسی تغییرات اقلیمی در تابستان اسامل. این روزنامه اظهارنظر ژنرال پترائوس را هم که گفته استراتژی جنگی امریکا در افغانستان باید تغییر کند و نمی‌شود این کشور را به این زودی‌ها ترک کرد، به عنوان یکی از مطالب صفحه یکی منتشر کرده است.
روزنامه اینترنشال هرالدتریبیون معمولا تیتیر یک مشخص ندارد.

قتل‌های زنجیره‌ای در آفریقا بیش از اروپا و امریکا جنون کشتن

ترجمه: عباس زندیاب

فیلیپ اوئیانکای کنیایی پس از گیر افتادن در ماه ژوئن با افسوس می‌گوید «۸۳ زن دیگر را باید می‌کشتم.»
فیلیپ پس از آنکه از «قدرتی فراطبیعی» دستور گرفت تا ۱۰۰ نفر را به قتل برساند، قتل‌های زنجیره‌ای را آغاز کرد. خوشبختانه اوئیانکا چندان نتوانست این ماموریت مرگبار را به پیش ببرد و پس از کشتن ۱۷ نفر دستگیر شد. اوئیانکا سال ۱۹۹۶ در دبیرستانی درس می‌خواند که با آموزش‌گارش الیزابت وامبوی کیمانی عهد و پیمان بست تا هر هنگام که به او دستور دادند آدم بکشد.
فیلیپ برای آنکه به فرقه شیطان‌پرست آموزش‌گارش بپیوندد گذاشت تا زخمی روی سینه‌اش باز کند و پودر سیاهی را روی زخم بپاشند. اوئیانکا می‌گوید پس از پیوستن به این فرقه بود که گرفتار ارواح اهریمنی شد، به دستور آنها شروع به کشتن کرد و خون قربانیان خود را می‌خورد. اگر توانسته بود ۱۰۰ نفر را بکشد افتخار پیدا می‌کرد که با فرد عالی‌مقام فرقه دیدار کند. کسانیکه به دست به قتل‌های زنجیره‌ای می‌زنند در جهان خاص خودشان زندگی می‌کنند که برای عقل متعارف قابل درک نیست. اکثر قریب به اتفاق این افراد به خصوص در آفریقا آن قدرها که گمان می‌کنیم دچار جنون نیستند.
استفان پورگوین که با حدود ۵۰ نفر از قاتلان زنجیره‌ای محکوم شده دیدار کرده است، می‌گوید: «حدود ۹۹ درصد افرادی که در آفریقا قتل‌های زنجیره‌ای انجام می‌دهند آدمکش‌های سازمان‌یافته‌اند نه بیماران روان‌پریش. یعنی این قتل‌ها را نه فقط در واکنش به انگیزه‌های ناگهانی بلکه بر اثر نیاز هم انجام داده‌اند.»

موج وحشت قتل‌های زنجیره‌ای در سال‌های اخیر کمابیش تمام کشورهای آفریقا از بوركینافاسو، ساحل عاج، غنا، نیجریه و کنیا گرفته تا الجزایر، تونس، مراکش، موزامبیک، لسوتو و مالی را درنور دیده است. اما آفریقای جنوبی که رسانه‌های فعال و سازمان کمابیش کارآمدی برای مبارزه با جرائم دارد از لحاظ قتل‌های زنجیره‌ای معروف‌ترین کشور آفریقاقتل قتل‌های زنجیره‌ای بی‌هدفی که مژس سینهپول انجام داد یکی از ناراحت‌کننده‌ترین مواردی است که می‌توان نام برد.
سینهپول طی یک سال یعنی از سال ۱۹۹۶ تا ۱۹۹۵ دست‌کم ۳۸ نفر را پس از تجاوز کردن خفه کرد. این قاتلان در روز روشن و بدون هیچ ترسی در خیابان‌ها پرسه می‌زنند و محصول تمدن غرب به شمار می‌آیند. استفان پورگوین که هر روز وبگاه خود را با اطلاعات مربوط به قتل‌های زنجیره‌ای در آفریقا به روز می‌کند خاطرنشان می‌کند: «فرادیکه که قتل‌های زنجیره‌ای را در آفریقا انجام می‌دهند به خاطر سبک زندگی و فرهنگی که با آن بار آمده‌اند در کل تحرک چندانی ندارند. قاتلان زنجیره‌ای در امریکا از این ایالت

پنجاه‌سال کیهان، اطلاعات

کیهان ۲۷ مرداد ۱۳۳۹

«به مناسبت ۲۸ مردادماه، تهران فردا جشن می‌گیرد.» احزاب ملیون و مردم، فردا دو میتینگ بزرگ تشکیل می‌دهند. سراسر تهران ترین شده‌است. تا امروز متجاوز از ۴۰ رای اخذ شده است. عکس یک کیهان، فکر می‌کنید چه می‌تواند باشد؟ زیرنویس عکس را با هم می‌خوانیم: «مشورت قبل از رای دادن». داخل کادر عکس، سه مرد از قومیت‌های مختلف کرد و بلوچ و ترک هستند. اما در مقابل پدیده‌ای به نام انتخابات باخودیا: «فردای که قرار بود خرجی بدهید، چطور شد؟» یکی دیگر از رای‌دهندگان: «نمی‌دانستم به اسم خودش، اسماعیل

زندگی همسران سربازان

ترجمه: حسین رحمانی

دوری همسران‌شان در زمان عملیات و آرایش‌های نظامی کنار بیایند. این گروه‌ها برنامه‌های گردش دسته‌جمعی، قهوه خوردن و سفرهای آخر هفته ترتیب می‌دهند و همچنین با فرماندهان ارتش در تماس هستند تا اطلاعات مربوط به همسران این زنان را در اختیار آنها قرار دهند. در ابتدا این گروه‌ها یک کلوب ساده بودند، اما رفته‌رفته ارتش سر و شکل بهتری به این گروه‌ها داد تا حمایت‌های بهتری از همسران سربازان انجام شود. همچنین ارتش اصرار دارد تمام همسران سربازان در یکی از این گروه‌ها عضو باشند. زمانی که من در یک پایگاه دورافتاده در آلمان بودم و به همسران و خانواده‌های یکی از همین گروه‌ها بهره زیادی بردیم. این گروه همچنین اطلاعاتی به ما می‌داد که حرکت ما را به سمت پایگاه آسان می‌کرد. آنها به ما می‌گفتند در مسیرمان به چه چیزهایی نیاز داریم و با شرایط محیطی و اجتماعی آنجا چطور کنار بیاییم. با گسترش این گروه‌ها، کارایی‌هایشان هم افزایش یافته است، اما در مواردی این گروه‌ها تأثیرات منفی هم داشته‌اند. مثلا در یکی از این گروه‌ها بین اعضا دسته‌بندی وجود دارد. زانی که همسران‌شان درجه بالاتری دارند، خودشان را در مقام بالاتری احساس می‌کنند. سرپرست یکی از این گروه‌ها گفته است اینها مشکلاتی است که باید هر روز با آن روبرو شویم و نباید اجازه بدهیم که این مشکلات جلوی کار ما را بگیرد.

تیم هسیا، وبلاگ تحریر به نیویورک تایمز

روزنامه

عکس یک تزارع بها

حالا بان کی‌مون هشدار بدهد که پاکستانی‌ها آه در بساط ندارند و اگر اهل کمک هستند جنجید و زودتر کمک‌ها را بفرستید. حالا مسوولان و سیاستمداران پاکستان فریاد وایفا سر بدهند که ای جهانیان مردم ما سیل‌زده‌اند و دست‌شان از خوراک و پوشاک روزمره کوتاه است... حالا هی خبرنگاران عکس‌ها و گزارش‌های پر از آب و اشک چشم برای مخاطبان تهیه کنند و آنها را تحت تأثیر قرار دهند.
بله! همه می‌دانیم پاکستان روزهای سخت و طاقت‌فرسای ر پشت سر می‌گذارد و هر کمکی هم که راهی این منطقه آسیب‌دیده می‌شود، سرنوشتی جز اینکه در این عکس می‌بینید، ندارد. تنازع بقاست دیگر، این آقا که دستش می‌رسد لباس نو را می‌قاید و چیزی به دیگری نمی‌رسد. غذاها و داروها هم همین سرنوشت را دارند. در دست کسانی یافت می‌شوند که بزن بهادر ترند و به خودشان فکر می‌کنند. اما چیزی را که نمی‌شود فرومش کرد گزارش‌های ثبت‌شده از سابقه پاکستانی‌ها در صفحه یک روزنامه‌های جهان است. نام پاکستان مدت‌هاست با واژه تروریسم گره خورده و این سال‌ها هر کجا که بمبگذاری شده، رد پای اتباع پاکستانی عضو گروه القاعده هم دیده شده. بیخود نیست که کمک‌ها دیر و با تانی و از سر بی‌رغبتی و بی‌میلی به غرب شبه‌جزیره می‌رسد و... پاکستان باید فکری به حال این خطوط سیاه کارنامه بین‌المللی‌اش بکند.

عکس: آسوشیتدپرس

تودیزمان: صومعه سوملا نماد آزادی ادیان

صفحه یک تودیزمان ترکیبی است از اخبار داخلی تکیه و اخبار خارجی. تیتسر و عکس یک این روزنامه درباره آزادی ادیان و مذاهب در این کشور و منطقه است. عکس یک این روزنامه مراسم مذهبی مسیحیان ارتدوکس را نشان می‌دهد که در منطقه سوملا در ترابوزان دور هم سالانه جمع می‌شوند و آیین و رسوم‌شان را به جا می‌آورند. این منطقه خاص مسیحیان ارتدوکس تا سال ۱۹۲۳ محصور شده بود و به این پیروان اجازه نمی‌دادند برای مراسم مذهبی در سوملا تجمع کنند، اما از آن به بعد مشکل حل شده و آزادانه پیروان ارتدوکس به سوملا رفت و آمد می‌کنند. تودیزمان در تیتیر یک خود می‌نویسد صومعه سوملا نماد صلح و آزادی ادیان است.
دیگر اینکه گزارشی از زندگی مردم پاکستان بعد از سیلاب و آوارگی در صفحه یک این روزنامه منتشر شده است همراه با هشدار رئیس سازمان ملل کمک‌ها گله دارد. تیتیر یک خبر هم بدون توضیحات بیشتر زیر لوگوی تودیزمان نوشته شده که خواندنش خالی از لطف نیست. تودیزمان از قول رهبر القاعده نوشته ترکیه مسلمانان را می‌کشد.

جشن می‌گیرد.» آن روزها به کودتا می‌گفتند رستاخیز! اقتصاددانان ایرانی بعد از شور و مشورت‌های زیاد به نتیجه رسیدند: «به علت توسعه زیاد اعتبارات بانکی، اقتصاد ایران لطمه دیده است.» ابطال رای‌ها به همین سادگی؟ «۷۰۵ رای صندوق دستان دلشاد باطل شدند.» زیرا ۱۰۰ رای به آرای صندوق خود به خود اضافه شد. در صفحه حوادث خبری از کشاورزی می‌خوانیم که با همکاری میانه خوبی نداشته: «کشاورز بی‌حوصله گوش کشاورز دیگری را از بیخ کند.» روس‌هایی که از فضا و اکتشافات فضایی سیر نمی‌شوند: «شوری یک سفینه فضایی را با دو سنگ در مدار زمین قرار داد.» «شیشه باز هم گران خواهد شد.» اشکالات ورود شیشه خارجی باید برطرف شود. رویین‌تر‌ها در این محل جمع شده‌اند. «دهکده مارگیرها». تمام اهالی این دهکده خود را سید صحیح‌النسب می‌نامند. هر یک از اهالی این روستا، همیشه ماری زهرآگین به همراه دارند و تیش مار هم آنها اثر ندارد. موسی در عصر جدید: «کودک شیرخواره در میان موج‌های رود، پستاتک می‌کشد.» ظاهر این طفل بر اثر سهل‌انگاری مادرش در رودخانه افتاده بود.

پنج دقیقه ایران

مشایی؛ پازل فتنه ۸۸

مجید یوسفی

دارد، در جایگاه قائم‌مقام رئیس‌جمهور محترم کشورمان ظاهر می‌شود و از تریبون رسمی نظام، خواسته‌های ۲۱ سال بر زمین مانده و آرزوهای ریدارفته امریکا و متحدانش را به عنوان دیدگاه و نظر جمهوری اسلامی ایران بر زبان می‌آورد؛ نفع‌ر جان می‌یازند به عبارت دیگر، تلفات جادای خونین در کشور ما، قیاسیه با سایر کشورها نیست. با این همه چه چیزی باعث می‌شود تا حمل و نقل جادای اینقدر در ایران ناامن جلوه کند؟ آیا ابعاد فاجعه برای کسانی که شال و کلاه می‌کنند و تا آخرین قدرت خودروی خود را در جاده‌های ناامن ایران امتحان نکنند، دست‌بردار نیستند. ترسیم شده است از طرف دیگر میزان خساراتی که تصادفات جادای به کشور می‌زند چقدر است؟ تا چه زمانی مردم باید چنین خساراتی را تحمل کنند؟ برآوردهای کارشناسانه نشان می‌دهد در هر سال، هر یک از خانواده‌های ایرانی چه تجربه تصادف منجر به فوت داشته باشند، چه نداشته باشند مجبورند یک میلیون تومان غرامت بپردازند.

• حسین شریعتمداری پس از انتقادهای تند و تیز نسبت به اظهارات اخیر رحیم‌مشایی این بار مجموع اظهارات و عملکرد رحیم‌مشایی را موضوع سرقلم خود قرار داده و نتیجه گرفته است: «ظهورات آقای رحیم‌مشایی اگر چه تکرار بی‌کم و کاست همان دیدگاه‌های شرکت‌آلود و استعمارپسند گروهک‌های حقیری نظیر منافقین و سلطنت‌طلب‌ها و... است. ولی سخن درباره دیدگاه و نظرات آقای مشایی نیست، چرا که افراد دیگری -از جمله برخی هواداران گروهک‌های پادشده - نیز با همان دیدگاه‌های آقای مشایی در جامعه حضور دارند و هیچ‌کس هم از حضور آنها کمترین احساس خطر نمی‌کند.

در واکنش به انتقادات مطرح شده از طرح آتیه مهر گفت، روزی را خداوند می‌دهد.

گالری جهان

چاینادیلی؛ دل‌مان برایتان تنگ می‌شود

پرچم به حالت نیمه‌افراشته درآمده، دولت عزای عمومی اعلام کرده و حالا روزنامه‌های چاپ چین هم برای همدردی با مردم این کشور سیاه و سفید چاپ شده‌اند. چین عزادار مردمی است که جان‌شان را در اثر رانش زمین و باران‌های سیل‌آسا از دست داده‌اند. شمار کشته‌ها به ۱۲۴۸ نفر رسیده است. تمام صفحه یک روزنامه چاینادیلی در اختیار این موضوع است. عکس یک این روزنامه دو نفر از بازماندگان را نشان می‌دهد که در غم از دست دادن نزدیکان‌شان اشک می‌ریزند و عزاداری می‌کنند. در عکسی که پایین عکس یک چاپ شده، تلاش سربازان و نظامیان چینی را می‌بینیم که سعی می‌کنند جنازه‌ها را از زیر آوار بیرون بکشند. چین این روزها وضعیت فوق‌العاده و بحرانی دارد. چاینادیلی در تیتیر یک خود هم از قول بازماندگان می‌نویسد: دل‌مان برایتان تنگ می‌شود. مدتی است چینی‌ها کاری ندارند جز اینکه به قبرستان بروند و عزیزی را به خاک بسپارند. امسال بیشتر از هر سال چینی‌ها گرفتار حوادث مترقبه و غیرمترقبه شده‌اند.

الشرق‌الاولسط؛ عربستان در عزای وزیر

سفر تابستانی اوپاما به فلوریدا و شنا در آب‌های جنوبی این کشور و خلیج مکزیک نظر بسیاری از روزنامه‌های غیرامریکایی را هم به خود جلب کرده است. به هر حال امریکایی‌ها با آلودگی

سواحل جنوبی حدود سه ماه درگیر کشمکش‌های دولت و کمپانی بریتیش پترولیوم بودند و فکر می‌کردند سواحل توریستی فلوریدا چه به لحاظ اقتصادی و چه به لحاظ محیط زیستی از بین رفته است.
روزنامه عرب‌زبان الشرق‌الاولسط عکس یک خود را به سواحل جنوبی خود کرده است. در این عکس مشغول بستنی خوردن است. اما تیتیر یک این روزنامه مربوط به ماجرای داخلی است. وزیر کار عربستان فوت کرده است و الشرق‌الاولسط تیتیر زده: عربستان در عزای وزیر. دکتر عبدالرحمن القصیبی جز حضور در فضای سیاسی عربستان، به جامعه نویسندگان و روشنفکران این کشور هم تعلق دارد. او در بیمارستان بستری بوده و در همانجا هم فوت کرده است.

تودیزمان: صومعه سوملا نماد آزادی ادیان

صفحه یک تودیزمان ترکیبی است از اخبار داخلی تکیه و اخبار خارجی. تیتسر و عکس یک این روزنامه درباره آزادی ادیان و مذاهب در این کشور و منطقه است. عکس یک این روزنامه مراسم مذهبی مسیحیان ارتدوکس را نشان می‌دهد که در منطقه سوملا در ترابوزان دور هم سالانه جمع می‌شوند و آیین و رسوم‌شان را به جا می‌آورند. این منطقه خاص مسیحیان ارتدوکس تا سال ۱۹۲۳ محصور شده بود و به این پیروان اجازه نمی‌دادند برای مراسم مذهبی در سوملا تجمع کنند، اما از آن به بعد مشکل حل شده و آزادانه پیروان ارتدوکس به سوملا رفت و آمد می‌کنند. تودیزمان در تیتیر یک خود می‌نویسد صومعه سوملا نماد صلح و آزادی ادیان است.
دیگر اینکه گزارشی از زندگی مردم پاکستان بعد از سیلاب و آوارگی در صفحه یک این روزنامه منتشر شده است همراه با هشدار رئیس سازمان ملل کمک‌ها گله دارد. تیتیر یک خبر هم بدون توضیحات بیشتر زیر لوگوی تودیزمان نوشته شده که خواندنش خالی از لطف نیست. تودیزمان از قول رهبر القاعده نوشته ترکیه مسلمانان را می‌کشد.

بانکوک‌پست؛ دو طرف باید پشت میز بنشینند

در صفحه یک روزنامه تایلندی و انگلیسی‌زبان بانکوک‌پست، خبری از درگیری‌های کلامی دولت و پیراهن قرمزها نیست. این بار مناقشات خارجی است. تایلند است و طرف دیگر کامبوج. بحث هم بر سر مناطق مرزی است. این‌طور که بانکوک‌پست در تیتیر یک خود خبر می‌دهد، وزیر امور خارجه تایلند گفته طرفین دعوا باید سر یک میز بنشینند و با هم مذاکره کنند. باید هیجانات و ناآرامی‌ها ختم می‌شود مشکل را حل کرد. عکس یک این روزنامه هم به موضوعی جالب می‌پردازد. بانکوک‌پست سوژه تابستان گذرانی و تعطیلات دانش‌آموزان را دستمایه قرار داده و در عکس خود دانش‌آموزانی را نشان می‌دهد که غذا درست کرده‌اند و لباس دستفروشان را را پوشیده‌اند به به دیگران غذا می‌فروشند. آنها تعطیلات تابستان را با فعالیت‌های اقتصادی پشت سر می‌گذارند. در ضمن این روزها در تایلند روز مادر است و این دانش‌آموزان بخشی از غذاهایشان را به مراسم و جشن این روز اختصاص داده‌اند. تقاضای بان کی مون برای کمک به پاکستان هم موضوع گزارشی دیگر در صفحه یک بانکوک‌پست است.